

el Poble

ret avui home-
natge als Màr-
tirs de 1714

ROTATIU SETMANAL ADHERIT A L'ESQ UERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Any I - N.º 11 - Redacció i Administració: Portaferrissa, 15 BARCELONA : : 10 de Setembre 1931 : : Preu: 15 cts.

EDITORIAL

Hem passat tres dies de suspensió de la vida ciutadana; tres dies de paralització general; tres dies en què l'ambient barceloní ha estat carregat de tot menys de repòs i de pau.

Semblarà paradoxal, però és així mateix: aquests tres dies en què hom no sentia el timbrejar del tramvies, ni el botzinar dels automòbils, ni l'eixordar de les fàbriques; aquests tres dies que, per unes falses raons haurien d'haver estat silencis, religiosament místics, han estat de menys recolliment que els altres. No; no hem sentit el desori habitual; però n'hem sentit un altre de desori: hem sentit l'anormal; no hem sentit pau, hem sentit guerra; no hem sentit vehicles ni fressa d'obradors, hem sentit trets...

I això ens dol de debò; ens dol, verament, que nostra bella ciutat hagi estat l'escenari d'una tragèdia real en tres actes, de vint-i-quatre hores de durada cada un; que la sang hagi regat les llambordes ciutadanes. Ens dol triplement: com a homes, com a catalans i com a barcelonins. I, posats al cas d'haver de classificar per aquests conceptes, no sabríem quin posar a davant de l'altre.

Com a homes ens dol perquè els nostres sentiments són enormement liberals i humanitaris, i, de consegüent, amics de la llibertat i de la vida de tothom. Com a catalans, perquè temem una maniobra, ja siga voluntàriament o bé involuntàriament, perjudicial per a l'Estatut que les Corts de Madrid ens tenen pendants d'aprovació. Com a barcelonins, perquè volem la nostra ciutat pacífica, feta un emporium de treball, i no pas un centre de fragor bèlica; perquè teníem ja oblidat, senzillament, tot allò que feu possible la dictadura i, el que és pitjor, que bona part del nostre poble s'unís a l'altra bona part de l'espanyol per a ajudar, amb la seva conformitat oficiosa, a que aquella s'entronitzés set anys i mig...

Cal que meditis, poble barceloní. Cal que pensis fredament i imparcialment ara que has reprès la teva normal vida ciutadana.

Els moviments com l'esdevingut el dijous, el divendres i el dissabte de la setmana passada no poden fer-te cap bé. En canvi poden fer que et trobis, quan menys t'ho pensis, allà on eres fa cinc mesos. I potser encara et farien anar una miqueta o—qui sap!—un tros més lluny...

Per a no ésser menys que sempre, el diari de les exclusives mortuòries ha hagut d'ensenyar la ceba una vegada més. I ha dit pestes contra el nostre President, a qui el poble català en pes s'estima com bé ho sap ell.

I això darrer palesa el nostre cabdill en l'homenatge popular de desgreuge que se li va fer a la nit del

Rafel de Casanova